



**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput CXXIII. Qui vi, fraude, vel seductione Novitium abduzit è Religione,
in qua profiteri meditabatur, ex justitia non tenetur loco posse
compensare spirituale damnum, sicut & Religioni damnum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

mortis spiritualis plurimorum, ipsos seducendo, in errorem mittendo, suadendo ut consentiant, &c. ut patet in Hæresiarum, discordiarum authoribus, virgines seducen-
tibus, mandantibus, vel conculentibus homicidia, &c.

CAPUT CXXIII.

Qui vi, fraude, vel seductione Novitium abduxit à Religione, in qua profiteri medibatur, ex justitia non tenetur loco ipsius eam ingredi; tenetur tamen ipsi Novitio pro posse compensare spirituale damnum, sicut & Religioni damnum temporale inde secutum, pro valore spei quæ temporale commodum ex ipsius donatione, vel industria expectabat.

1190 **I**Ta Scotus citat q. 3. in solutione ad 3. Rebellius l. 4. q. ult. Malderus tr. 8. dub. 3. Wiggers tr. 4. c. 3. dub. 4. n. 12. Matrius disp. 8. q. 1. a. 2. Franciscus Generus Th. Mor. to. 6. tr. 8. c. 5. Quia suâ seductione Novitium injustè damnificavit in spiritualibus, & Religionem in dictis temporalibus. Quemadmodum ergo qui vi, vel fraude Titium impedivit, ne per testamentum Caji hæres vel legatarius institueretur, ipsi restituere tenetur pro valore spei, quâ hereditatem vel legatum expectabat; ita similiter, &c. Et ratio à priori est, quia Religio, & homo quilibet à natura jus habet, ne vi, vel fraude damnificetur, vel bono aliquo spirituali vel temporali privetur.

1191 Quod tamen ex justitia non teneatur loco ipsius Religionem ingredi, nec alium loco ipsius substituere (ut putat Paludanus, fecisseque dicitur Raymundus, Generalis Prædicat.) ratio est, quia status Religionis, utpote status perfectionis, qui solis liberis actionibus acquiritur, omnino liberè debet acceptari, nec par est ad eum ex delicto cogi; sed æquum est, ut voluntate spontaneâ quisque illi se tradat, juxta illud: *Voluntariè sacrificabo tibi*, Psal. 53. Quod ad præsens intentum citat Nicolaus Papa can. *præsens* 20. q. 3.

1192 Siquis verò Novitium, absque vi & fraude, solo consilio retraxisset à Religione, vel juvenem, meditantem ingressum in Religionem, ab ingressu, suis suasionibus, abque ulla fraude & violentia revocasset, abque rationabili causa non teneretur aliquid restituere. Quia nihil contra justitiam fecisset. Imò laudabiliter fecisset, si justa & rationabili de causa id fecisset, v. g. eò quod Religioni ineptus esset, vel ibi non esset regularis disciplina, vel ibi invidia, & mundana vigeret politia, ambitio, &c. Quo casu veræ charitatis actum esse plerique censent, ab ingressu talis Religionis juvenem revocare. Siquis ergo averteret aliquem à Religionis ingressu, non simpliciter, sed ab ea ubi dissolutè vivitur, intendens providere salutem illius, in nullo tenetur, inquit S. Anto-

ninus p. 2. tit. 2. c. 2. §. Plura hæc de re videri possunt apud Sotum lib. 4. de justit. q. 6. a. 3. & Sylvium to. 3. n. 22. q. 62. a. 2. q. 2.

CAPUT CXXIV.

Simoniacè accepta sunt restituenda.

1193 **I**mprimis restituendum est pretium, pro conferenda re spirituali acceptum. Quia injustè est acceptum, & injustè retineretur: cum desit justus titulus illud accipiendi, & retinendi: neque enim pretium gratis datur, sed tamquam retributio pro re spirituali; per consequens tamquam commutatio rei temporalis cum spirituali. Atqui res spirituales temporali pretio non possunt commutari. Deinde Collator non est dominus rei spiritualis, sed solus Deus. Igitur res spiritualis à Collatore vendi non potest. Cum ergo nemo fiat dominus pecuniæ acceptæ pro rebus quæ vendibiles non sunt; nemo per consequens fit dominus pecuniæ acceptæ pro re spirituali, quam vendere non potuit.

1194 Secundò, retineri etiam non potest beneficium, interventu pecuniæ acceptum: quia, ut sanctus Thomas ait 2. 2. q. 100. a. 6. *nullus potest licitè retinere id quod contra voluntatem domini acquisivit, puta si aliquis dispensator de rebus domini sui daret aliquid contra voluntatem & ordinationem domini sui, ille qui acciperet, licitè retinere non possèt. Dominus autem, cujus Ecclesia Prælati sunt dispensatores & ministri, ordinavit ut spiritualia gratis darentur, secundum illud Matth. 10. "Gratis accepistis, gratis date." Et idè qui muneris interventu spiritualia quacumque assentitur, ea licitè retinere non potest.*

1195 Tertiò, hoc quod dixi restituendum esse pretium acceptum pro beneficio ecclesiastico alteri collato, vel resignato, colligitur ex cap. *de hoc autem* de simonia, & cap. *siquis dator* 1. q. 3. Nec retineri posse beneficium simoniacè acceptum, sed necessariò esse dimittendum, expressè habetur extrav. *cùm detestabilis* de simonia (ubi & dicitur restituendos esse omnes fructus ex hujusmodi beneficio perceptos) & utrumque istud non solum verum est jure ecclesiastico, verum etiam jure divino & naturali; ac per consequens obligat etiam ante sententiam Judicis. Ita contra Navarrum, Toletum, Covarruviam, Victoriam, S. Thomas 2. 2. q. 32. a. 7. dicens, quòd in simonia, tam dans, quam accipiens, peccat contra justitiam legis divinæ, idèdque pretium per eam acceptum non possit ille qui accepit retinere. Ita etiam Adrianus quodlib. 9. conclus. 3. Molanus Theol. Præct. tr. 2. c. 43. Cajetanus q. 100. a. 6. Dom. Sotus l. 9. q. 8. a. 1. Sylvius q. 100. a. 6. Estius in 4. dist. 26. §. 18. id probans (sicut & S. Thomas supra) ex hac Domini sententia, *Gratis acce-*